

покойни Филаретова, е твърде важенъ не само за сръд-
ной-българската писменостъ, но и за нашата история,
ако ръкописътъ и да е изгнилъ доволно значително. Тоя
памѣтникъ, както са види, принадлежи на XIV столѣ-
тие и има слѣдующето заглавие: Прологъ събра-
ніу святыхъ въсѣго лѣта отъ гдеже и
къждо изыде, и где родися, и кыми лѣты,
или рады мѣщеніа, или пощеніа дѣлѣ, ка-
ко койждо вѣнецъ прихлѣсть.“ На 31-то
листо стои: „Въ тѣжде день (12. Септемврия) у-
спѣние святаго и праведнаго Михаила
воина.“ Часть отъ това житие, което е важно въ мно-
го отношения, е помѣстено въ сѣчиненията на А. Гил-
фердинга, отъ дѣто ние и заимствоваме слѣдующите
рѣдове. Правописанието на тоя памѣтникъ е сръдно-
българско.

... бѣше въ мѣстѣ томъ езеро велико. и схо-
ждаше человекы и скоты. видѣвъ же рабъ его
дымъ при езерѣ. и приеъ на скорѣ гати и иде
тамо идеже бѣше дымъ исхода и окрѣте дѣвицъ
сѣдѣщъ. и начавъ рабъ шнъ въпрашати дѣвицъ.
она же сказа емоу о змии том. оному же на нъ
възирающоу. и възнимающоу вѣсѣды еж. прикати-
шася гатиа господина его. и принесе гатиа къ ра-
боу вожию миханлоу. и въпроси его почто оумоу-
дѣлъ еси и прикатишася гатиа. он же оповѣда
емоу въсѣ гаже слыша отъ дѣвицъ. раб же вожи
миханль си слышавъ. и понудивъ свож рабы ити
сз нимъ. они же не възходѣшъ. блажены же по-
молибса. и сзтвори знаменіе честнаго креста на
лици своемъ. и възсѣде на конь свои. и поемъ рака
своего колшааго и дошедше надъ езеро идеже бѣше
дѣвица и въпроси ж ѿ всемъ. и како пришла еси само